

store Reform. Ja vel bør de tage en positiv Stilling dertil, og denne positive Stilling udtrykke de da kort og godt ved at sige nej, naar det eneste foreliggende og eneste mulige Forslag er oppe, de sige nej til den eneste mulige Vandring, der overhovedet er for det, nemlig til Afgørelse i Fællesudvalg. Ja, det er en positiv Udvej og en rigtig god positiv Udvej til at prøve at slaa det ihjel. Jeg er glad ved og sætter mit Haab til, at Højre ikke skal have Magten som det har Lysten til at slaa det i Stykker.

Men jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem, der traadte frem og talte som den Mand, der havde tænkt over Spørgsmaalet og delvis havde Sympati for den foreliggende Reform, kunde komme til de Resultater, han kom til. Det ærede Medlem ytrede, at han aldeles ikke stod paa det Standpunkt at beundre den nuværende Tingenes Tilstand; han gik endda saa langt, at han sagde, at han var enig i al den Dadel, der fremførtes mod det bestaaende, og han kunde forstaa og delvis sympatisere med den Maade, hvorpaa Socialdemokratiet fremførte sin Dadel. Altsaa han ser, at det bestaaende er i Strid med Tidens Krav, og han vælger da det Standpunkt nu, da vi skulle se at komme ud af det bestaaende og ind i noget nyt, at spænde Ben for det ny ved at sige nej under en Afstemning, om vi skulle prøve den eneste mulige Vej for at bringe Orden i dette Kaos. Det er jo ogsaa en Opfattelse, men det er ikke, hvad jeg kalder en meget positiv Opfattelse og ikke en Opfattelse, der synes motiveret ved, at man misbilliger det bestaaende og har Lyst til at prøve noget nyt og bedre.

Det ærede Medlem nævnede, at Hestefoden stikker frem. Jeg var glad ved, at det var det ærede Medlem, der kom frem med Hestefoden, han kommer netop frem med det Punkt, hvor Tampen brænder, nemlig Nævningernes Udtagelse af Grundlisterne. Der findes ingen Hestefod her, men det er der, Tampen brænder; og det er der, Højre nu har maattet bekende Kulør. Det ærede Medlem sagde, at hvis han havde siddet som Medlem i det andet Ting, vilde han have kunnet give Landstingsflertallets Affattelse sin Stemme, og vilde endogsaa, naar der blev stillet andre Fordringer i Fællesudvalget her fra Folketingets Side, kunne gaa med til at imødekomme Folketinget paa mange andre Punkter, naar man blot i Spørgsmaalet om Nævninger blev ved Landstingsflertal-

lets Affattelse. Men her, sagde det ærede Medlem, har Venstre Skylden for, at den storpolitiske Hestefod er bleven stukken frem. Nej, Venstre har haft en meget klog og meget besindig Stilling paa dette Punkt. For det første er der ingen storpolitisk Hestefod i Nævningernes Udtagelse. Saaledes som Nævningerne foreslaas udtagne, er det nemlig foreslaaet i Kommissionens Betænkning. I den Kommission, hvor Goos, Nellemann og Ricard havde Sæde og billigede disse Skridt, er der vist ikke noget af det, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds antager for en storpolitisk Hestefod, thi naar der tales om en Hestefod fra det ærede Medlems Side, skulde Hestefoden stikke frem fra vor Side og vel ikke fra Ricards og Nellemanns Side. Der har selvfølgelig oppe i Udvalget ikke været udelte Jubel over den Maade, hvorpaa Nævningerne udtages efter Kommissionens forslag. Mange Røster have hævet sig for, at vi skulde have en ganske anderledes frisindet Maade at udtage Nævningerne paa af Grundlisterne, at de skulde udtages efter de samme Lister, hvorefter man vælger til Folketinget. Men Besindigheden sejrede i Udvalget; vi syntes, vi vare stærkere, naar vi stode sammen med Højres gamle juridiske Støtter og Ordførere og stode fast med dem paa deres Standpunkt, som vilde være brugeligt under de nu bestaaende Tilstande. Derfor sluttede vi os til Kommissionens Udkast; og det bliver de Herrer Højremænds Sag her og i Landstinget, om de nu ville kuld-kaste, hvad deres egne Kronjurister have stillet op. Men det er ingen storpolitisk Hestefod, der fra vor Side stikkes frem, det er noget, som de Herrer søge at bringe ind i Forslaget for at faa Reformen til at strande.

Saa klager det ærede Medlem over, at vi ved Nævningernes Udtagelse ligefrem have lagt Partierne paa Sinde at dele sig efter Partier, idet vi have indført Forholdstal. Forholdstallet kunne de Herrer saa meget godt blive fri for; der er ikke noget i Vejen for, at vi kunne stemme for at udtage Nævningerne efter almindeligt Flertal, men saa bliver det ikke et Forholdstalsherredømme, men et Flertalsherredømme. Men jeg ved ikke, om Højre vil være gladere ved et Flertalsherredømme end ved et Forholdstalsherredømme. (*H. L. Møller*: Hvad Forskel er der?) Der er den Forskel, at et Mindretal altid kan opnaa at blive repræsenteret, medens man under en Flertalsafstemning kun har een